

ARG. 4. MINNEAPOLIS, MINN., DEN 15 MARS, 1918 NO. 6.

Bolsheviki

(Forts. fr. nr 4.)
De flesta, — dock icke alla, — upplysningar om hur Rysslands Bolsheviki arbetar, som äro här upptagna, lämnades av styrmannen på Shilka, och äro tagna från "Industrial Worker" och "Seattle Daily Call."

Vilken ställning skall kyrkan intaga till revolutionen? Detta var en av de intressanta och ovissa frågor som sysselsatte de ryska rebellerna. Det är allmänt känt att den katolska kyrkan i Ryssland övade ett oerhört inflytande över folket. De kyrkliga ceremonierna uppfylldes lika allmänt av både hög och låg. Dock finnes det många som tror att den katolska kyrkan vid kristiden har anlag att taga folkets parti, och att den protestantiska kyrkan i jämförelse har större anlag att stå på de rikes sida. Alla miljonärer i Förenta Staterna tillhör ju och uppehåller kyrkor så vi vet ju vad vi ha att vänta från det hållet. Men den som har läst böcker om Ryssland vet att kyrkan där är icke detsamma som de tusen olika kyrkosamfundet här i landet. Det är nödvändigt att förklara detta för en svensk radikal, som ger tusan i allt vad kyrkor heter, innan vi släpper fram vad Bolsheviki säger om kyrkan.

Styrmanen på Shilka förklarade att kyrkan står på Bolshevikis sida. Prästerna sökte förklara att den gamla regimen i Ryssland tvingat dem mot deras vilja att hålla folket i okunnighet. Men dessa förklaringar gör endast att prästernas anseende faller i folkets ögon.

En mångfald kyrkor användes nu till skolor. Alla privata skolor för de rikes barn med lärare äro nu gjorda till offentliga skolor, öppna för alla, gammal och ung.

Senare telegram meddelar ju att Bolsheviki har beslagtagit alla kyrkans rikedomar. Alla kyrkor äro måna om att samla guld, silver och ädla stenar, och i Ryssland ägde kyrkan stora landområden. Enligt telegrammen skulle nu allt detta vara beslagttaget, och jord som tillhört kyrkan kommer att utdelas till folket. Samtidigt meddelas naturligtvis att prästerna protesterade emot ett sådant förfogande. Men om Bolsheviki har makt att bryta den ryska kyrkan, då borde det visa att folket står helt på Bolshevikis sida.

Bolsheviki anser att de hade en viss fördel av att folket i Ryssland icke läste så mycket kapitalisttidningar. Folkets uppfattning var därför icke förgiftat av borgerliga idéer och lögnar, utan när de nu får en Bolsheviki-tidning så ser de genast att det är rätt och förnuftigt vad som står i den. Att några icke kan läsa har ju icke hindrat revolutionen att taga plats. Det hindrar heller icke nyheter eller idéer att spridas, ty om någon icke kan läsa så finnes det alltid en annan som kan läsa en tidning eller bok högt.

Ryssarne äro av den åsikten att Amerikas arbetare läser alldeles för mycket borgerliga tidningar och magaziner, och icke endast

läser, utan även tror dem. Sedan arbetarne blivit vana att läsa denna samhällsbevarande litteratur, mena de, är det så mycket svårare att börja på nytt och övertyga folk om att samhällsmaskineriet måste omläggas.

Angående de \$100,000 som myndigheterna sökte efter på båten Shilka, sade ryssarne, att om de haft pengarna med sig, kunde de icke förstå varför de icke skulle få lämna summan till I. W. W. för hjälp till rättsegängen i Chicago. Förenta Staterna är ju ett fritt land där var och en anklagad har en opartisk och rättvis rättsegång, och där juryn som dömer väljes från folket. Dessa ryssar kunde icke förstå att någon rättvis människa kunde ha något emot att anklagade och inburade personer erhöilo hjälp med att få en rättvis dom.

Kapitalisttidningarna kommer naturligtvis att släppa ut en massa lögnhistorier om Bolsheviki för att nedsätta deras anseende. Händelser som sker i Ryssland kommer att framhållas i en vilseledande dager. En sådan missvisande historia som vi läst handlade om den ryska Duman (Riksdagen). Tidningarna berättade att Bolsheviki hade upplöst och förbjudit Duman att sammanträda. Saken var den att denna Duma var tillkommen under Tsarens tid. Uppenbarligen skulle väl Duman ha fallit när Tsaren och hans regim föll, men denna Duma envisades att fortfara och gjorde anspråk på att representera folket. Vi förstå att denna Duma var icke ens vald efter någon fri och allmän rösträtt. Det var denna gamla Duma som avsattes och hemsändes.

Kommittén som bestämde över Shilka utgjorde i smätt vad som sker i stort i Ryssland i dag. Folket bestämmer och ordnar förhållandena inom industrier och jordbruk genom kommittéer som äro valda av dem som arbetar inom respektive områden. De veta nog, för att ordna förhållandena till arbetarnes, och icke till några parasiters fördel. Vill f. d. överklassare äta, få de även gå och arbeta. En händelse inträffade ombord på Shilka som även visade att kommittén hade bestämmanderätt över båten. Besättningen fick full avlöning när båten kom till Seattle, men då de växlade till sig amerikanska pengar finga de endast åtta cents för rubeln. Kommittén beslutade då två dagar efter att de alla skulle ha en avlöning till omedelbart, och de vingade det även genast. Detta var också något oerhört som Commercial Club och dags-tidningarna i Seattle icke kunde smälta.

Kapitalister och regeringar i alla länder kommer nu att arbeta och intrigera allt vad de förmår för att störta Rysslands Bolsheviki. Inga medel kommer att lämnas oanvända. Ty Bolsheviki är enligt kapitalisternas mening, ett dåligt föredöme för andra länders arbetare. På samma gång kan framhållas att det är väl icke mycket att frukta just nu, då de

DIREKT ÅKTION

Hemlös

Grubblande går han sin tunga ban
Hopplös, förtvivlad och slö
Allt har han prövat, elände och gråt
Hunger och köld och snö.
Stundom han möttes av en hotande min,
Stundom av sparkar och slag,
Hånfulla blickar och hjärtlösa grin
Blivit hans vardagelag.

Intet han äger på denna jord
Aldrig han finner en hamn.
Sällan han möttes av ett trofast ord
Eller en öppen famn.
Allt vad han hoppas av jorden är
En grav i den vänliga mull
Och kanske till sist över torvan där
En smekande solstråles gull.

Du enslige vandrare, fattig och skygg.
Du mödans och olyckans son,
Din ödmjuka nacke och bugande rygg
Blott skaffat dig enlös och hån.
De rika ha hört dina böner, ditt knot
Och stulit ditt hem och ditt bröd,
Ha slagit i bojor din hand och din fot
Och skänkt dig bekymmer och nöd.

Vad hjälper att bedja. Nej, res dig
och tag
Det som ändå är endast din rätt
Då föret kan det randas en ljusare dag
För arbetets son och hans ätt.
Då föret skall du slipa att tyngd utav
sorg
Med dödsfruset hjärta i barm
Irra och vandra kring gator och torg
Fattig och hemlös och arm.

Det stormar. Se frihetens blodröda
bål
Nu lågar med flammande ljus,
Och klangen av bojornas bristande
stål
Sig blandar med stormarnas brus.
Till strid mot kung orätt. Hans spira
begrav,
Stick hela hans rike i brand,
Styr sedan din färd över avallande hav
Mot framtidens lyckliga land.
Signe Aurell.

'Demokratiska handlingar'

Redan har 6 månader förlutit sedan en del av oss 166 voro arresterade, och under hela denna tid ha vi vistats i Amerikas rutt-naste fängelser, utan tillfälle att gå upp för den s. k. "rätten."

Detta "demokratiska" lands lagar säga, att varje man fängslad, skall ha en skyndsam rättsegång. Det är nästan omöjligt för dem som ha möjlighet att skaffa borgen, att få summor, högre än den som satts för deras borgen, mot-tagna.

Många av kamraterna äro sjuka, ja i döende tillstånd, men varesig möjlighet att få läkare-behandling, eller tillfälle att få ut borgen, visa sig, förrän de äro färdiga att ta de sista andetag.

En försvarskommitté är organiserad, för att se till att de fängslade få så gott försvar, som

ledande inom samhällena äro upptagna på annat håll. Men på vår sida böra vi icke försumma tiden, utan sprida all den kändedom vi kunna om Bolsheviki. Diskutera och tala om den Ryska revolutionen. Seger för Bolsheviki menas oerhört mycket för hela världens arbetareklass.

S. G. Y.

kan tänkas i våra motståndares rättsalar, men denna kommitté har på tusentals olika sätt blivit hindrad att fylla sin funktion, dels på grund av Lagliga Demokratiska Raids, helt och hållet i strid mot gällande lag, dels genom systematisk boycott, från Express o., och tryckeriers sida.

Nu för några dagar sedan kom meddelandet, att "Postoffice Dept." mottagit och konfiskerat 300 säckar av brev, tidningar och postpaketer, skickade från "Defence Com." kontor.

Alla dessa brev, paketer och tidningar äro försedda med post-porto, och enligt lagen i detta "Demokratiska Land" berättigade till avsändning, men trots detta konfiskerade av en postmästare, som på detta sätt söker visa sin patriotism.

Att märka: inte ett ord har lämnats till kommittén om saken, och denna trodde att allt var i händerna på dem som det var sänt till.

Dessa och tusen andra handlingar ha begåtts mot er arbetare sedan i förra hösten, av dem som skrika vitt och brett om lag-löshet från arbetarnas sida.

(Forts. å sid. 3.)

Likhet inför lagen

Den som läser de kapitaliska tidnings blaskorna med omsorg, och ej låter sig helt och hållet luras av stora rubriker och svulstiga fraser, finner en hel del jämförelser som kunna rubba den starkaste uppfattning angående den s. k. demokratiska likheten inför lagen. För någon tid sedan meddelades det att en ung man dömds till femton års fängelse för att han deserteradt från armeen.

Samtidigt fälldes ett domslag i New York över ett par tyska spioner som hade placerat bomber på Amerikanska fartyg för att spränga dem i luften sedan de kommit ut till sjös. Dommen löd på aderton månaders fängelse!! Vi vilja lämna åt sidan, rätten att döma, faktum kvarstår, att de båda utslagen väcka egendomliga betraktelser om jämförda med varandra.

Vad kan orsaken vara, undrar någon. Helt enkelt den att de tillhörde två olika klasser, den unga mannen, påverkad av rent mänskliga känslor, avsky för brodersmordet, följande maningen: "Du skall inte dräpa" var antagligen arbetare medan den andra, — en tysk greve — kallblodigt lade plan om att lönmörda oskyldiga sjömän, som voro tvingade att söka en utkomst, för sig och de sina, på havet.

Ja, icke ens den "privategendom" som man annars skriker om så mycket, och som han hotade att förstöra, invärkade på hans dom!

Och det finnes jurister och domare som vända ut och in på argonen när vi påstå att vi förlorat tron på lagen, och dess opartiskhet!

"Elva personer ha anklagats av Förenta staternas regering för att ha bedragit staden och armeförvaltningen på 5 miljoner dollars värde, särskilt på tyg som användes till uniformer — — — Uppenbart bedrägeri föreligger, och enorma summor ha undan-snillats. — Alla de anklagade ha frigivits på borgen från 2.500 upp till 5.000 dollars för var och en." (Dagspressen)

Två dagar förut lästes i samma tidningar följande meddelande:

"Domaren Landis (i Chicago) har vägrat att sänka borgen för Charles Ashleigh, Vincent St. John och Ragnar Johanson efter en begäran därom av försvaradvokaten för I. W. W. George F. Vanderveer."

I fem långa månader har 120 arbetare försmäktat i fängelse hälor i Chicago, därför att de sökt att organisera arbetarna för tillkämpandet av mänskliga lefnadsförhållanden. Borgen är från 25.000 dollars och ned till 10.000.

Vad är deras brott?
"De tillhöra I. W. W.—de äro arbetare som tvingats att slita ut sig för att skapa förmögenhet åt dem som ingenting gör."

Vad har arbetarna vunnit? Kort arbetstid och litet mera betalt. Men staten har åtalat dem trots att staten ej äger eller kontrollerar de industrier där sträcker förekommit!

Myndigheterna vet mycket väl, att de äro fattiga, att många av dem ha familjer, som få lida nöd medan de sitta inburade, de veta att tiotusen dollars borgen är omöjligt för dessa arbetare att uppbringa men trots detta, förnekas de rätten att få denna höga summa nedsatt!

Tag så den andra gruppen, de elva. Större delen rika fabriks-ägare som skapat förmögenheter på barnarbete och utpressning i väverierna. Män som skrikit sig hessa av patriotism, och vars arm-muskler säkert ej trötts av annan sysselsättning än kupongklippning, skålar och viftandet med flaggor. De bedraga sitt kära fosterland på miljoner utom sin profit, men trots dessa enorma summor är deras borgen satt till högst 5.000 dollars.

Och deras straff?
Det blir väl på sin höjd böter! Vi kunna ej förebrå någon särskild institution för detta, men vi kunna förklara orsaken till att I. W. W. existerar!

Likhet inför lagen. Nonsens. Vi ha tusentals bevis för att detta är en skamlig lögn, med förlöv. Men varför skrika för mycket om det!

De som i dag använder lag emot oss äro de som äro oss ekonomiskt övermäktiga. Nu!

Sakta men säkert växer dock en annan makt, och det är arbetarnas, de revolutionäras! Tusen och åter tusen medlemmar strömma in i I. W. W. och det är vårt hopp som sitta här inne!

Vi tro ej på någon likhet inför lagen, men väl på makten! För varje ny medlem som sluter sig till oss, vinna vi makt att med ekonomisk aktion indriva våra lagar som äro av helt annat slag!

Varför, kamrater, giv oss ert stöd, ej endast i ekonomiskt avseende genom bidrag till Defens-fonden, utan genom ert medlemskap i I. W. W. genom ert organisationsarbete, er kamp därute!

Med bävan följa vi edert handlande därute, ty vi veta bättre än någon annan, att en stark organisation kommer att vid den rättsegång som snart börjar, bli avgörande.

Skola alla dessa präktiga arbetare och kamrater dömas bort till mångårigt fängelse endast på grund av den övriga arbetarklassens slöhet, eller skall vår rättsegång, ändas lik ett över hela landet, ja hela världen dundrande rop lik det kapitalistiska blodsystemet!

Vi anklaga — — —
Det beror på dig kamrat!
Bastiljen Chicago, Ill.

Fra Diavolo.

Förnya din prenumeration på "Allarm."

An official organ for the Scandinavian branch of the Industrial Workers of the World. Published semi-monthly.

Published and controlled by the Scandinavian Recruiting Union, Minneapolis, Minn.

Yearly subscription \$1.00, 1/2 year 60 cents, single copies 5 cents. Bundle orders, pr. copy, 3/4 cents.

Wm. D. HAYWOOD, Gen. Secy.-Treas.
1001 W. Madison St., Chicago, Ill.

GENERAL EXECUTIVE BOARD
F. H. Little, Francis Miller, C. L. Lambert, Richard Brazier
and William Wiertola.

Några ord till våra Socialistiska kamrater

Den Skandinaviska avdelningen No. 62, hade, genom en resolution till Minnesota State Convention av Socialistpartiet, visat sin välvilja och samtidigt önskan, om en kortare arbetsdag.

Intet ont ligger i detta, till alldeles säkert komma dessa kamrater snart nog att finna ut, att deras goda önskan blir uppfylld lika säkert och hastigt, som de allierade kristnans önskan blir uppfylld om en lycklig seger över Centralmakterna.

Jag påstår att det kan ej medföra så särskilt mycket, om något ont, att önska sig dylikt, ty jag hoppas att dessa kamrater såväl som andra, ej stanna vid denna önskan, utan endast genom densamma tillkännagåva att de äro villiga att ha arbetstiden kortare. Medveten om detta är det lättare, och därtill rent logiskt, att diskutera frågan hur att få den kortare.

Kanske i detta fall en organisation sådan som I. W. W. har några goda råd att giva, och jag är övertygad om att våra socialistiska kamrater komma att göra på samma sätt som de kristna allierade — om bönen ej hjälper så tages vapnen i bruk, för att tala makternas språk.

Våra vapen för vinnandet av våra fordringar är sträjken, industriellt organiserad.

När nu intet ont kan komma av önskan — såvida vi ej önska för länge, och då utan att handla — så kanske någon tror att något gott kan komma av densamma.

Till detta vill jag giva ett bestämt svar: Absolut intet gott kan komma av en önskan.

För att bevisa, att detta svar icke är avlämnat av mig, bara för att jag skall ha något att säga, utan är baserat på kännedom om sakens rätta natur, låt oss i minnet gå tillbaka i tiden, till året 1912.

Storsträjken i Belgien 1912 var en strid för vinnande av allmän rösträtt. Sträjken inom industrien är en ekonomisk aktion, och som sådan den enda aktion värd att tala om.

Inom industrien, och där endast, är arbetarklassens röst hörd — detta om de äro organiserade, och tala och handla solidariskt. Inom industrien, och där endast, är det som arbetaren bestäljes, och det i så hög grad som tjuvklassen förmår. Tjuvklassens hinder för beställning, ligger i arbetarnas ekonomiska organisation.

Äro vi väl industriellt organiserade och solidariska, äro vi en makt som tjuvklassen fruktar, därför att om denna maktfaktor i någon mån blir förolämpad, upphöra arbetarna att framskapa profit, och att märka, det är det från arbetarklassens stulna värdet, som bildar tjuvklassens makt. Detta stulna värde, — den från arbetarklassen stulna produkt —, är grunden för, och uppehållaren av den politiska staten, och denna statens styrka regleras helt och hållet efter det förädd arbetarklassen framskapat, och ej själv använder.

Utän denna från arbetarklassen stulna produkt, kunde ej en politisk stat existera, och behöve ej existera.

Att märka; den politiska statens uppgift är att reglera striden mellan den bestulna gruppen. Som denna ej kan existera utan den beställande gruppen, och dess existens beror på graden av beställningen, och den beställande gruppen har kontroll över produktionen, så länge vi äro organiserade, och som följd odugliga till strid, är det tydligt att alla försök att genom önskan och böner till den faktor som är helt beroende av den beställande gruppen, att minska stölden, komma att visa sig absolut fruktlosa.

Lite logik kamrater.

Vore det möjligt för en politisk stat att utföra sådana handlingar som att förkorta arbetstiden, så vore det detsamma som att säga till denne: giv mig din makt, när vi nu allt för väl veta att det ej är möjligt varför då förstöra tid och energi på det omöjliga.

Det förefaller lika ologiskt, som att bedja till en oföränderlig gud att göra så eller så.

Jag påstår att intet gott kan vinnas, och vill bevisa detta därmed, att när det måste tillgräpas ekonomisk kamp för vinnandet av en politisk reform, och politiken i sig själv är maktlös, för så vitt, hur skall man då kunna genom politik vinna ekonomiska förbättringar?

Vidare, vad nytta ligger i att införa exempelvis en lagstadgad 8 timmars dag, om den endast registreras i parlamentsprotokollen.

I Colorado infördes 8 timmarsdagen för gruvarbetare i nämnda statsprotokoll 1892, men det fordrades den beryktade sträjken i Ludlow 1914, för att få denna lag efterlevd. Lagen fanns i 22 år, men efterlevdes endast när arbetarna organiserade, tvingade gruvbolagen till detsamma.

Skulle tro nu "Ludlows-triden blivit mera blodig, om ej denna lag redan funnits i 22 år? Troligen — nej.

I Butte, Mont., brytes statens lagar varje timma på dagen, i koppargruvorna, kontrollerade av Anaconda Copper Co. Bara därför att arbetarna ej äro ännu starkt nog organiserade. Och tro mig, de komma att bryta dem ändå tills den dag, då arbetarna i kraft av sin organisation sätter ett stopp därtill.

Vem kommer att hindra denna trust att bryta lagen. Staten säger någon, men samme person som möjligen lämnar detta svar, råder jag till att läsa President Wilsons bok "The New Freedom". Att märka President Wilson är den politiska statens huvud, och som sådan vet han vad han säger i denna fråga. Som kamrater, som bestulna, som lidande likar, låt mig rekommendera det effektiva medlet, för vinnandet av kortare arbetstid och bättre betalt, som så effektivt användes av skogsarbetarna i Wash., Oreg., Idaho och Mont. i fjol, och vilket användas fortfarande med goda resultat. Att märkas i ingen av dessa stater 8 timmarsdagen genomförd i parlamentet, men är en verklighet på alla de arbetsplatser där minst 60 procent av arbetarna äro organiserade i I. W. W. Var också säker på att denna 8 timmarsdag kommer att existera och efterlevas så länge medlemmarna — arbetarna säga så, om den registreras i parlamentsprotokoll eller icke, gör intet till saken.

Kamrater: förstör ej er tid onödigtvis! Jag kan ej se vad som avviker er från att organisera er industriellt. Det kostar er ej mer än \$2.00 i inträde och 50 cents i månaden.

Jag vill ej ännu påstå att det är er feighet, men om ni fortfar att önska och ej handla, då faller domen hård och det blir svårt att finna ursäkter, som skyddar er från en kommande generations kritik.

Carl Ahlteen.

Några ord om brottslighet

I snart 6 månaders tid har jag varit subjekt till Uncle Sams gästvänlighet i flere av hans föga tilltalande penelotat, detta vad både sovrum och mat beträffar. Hela denna tid har jag naturligtvis haft tillfälle att studera vad samhället kallar "brottslingar". — Ja, visst, jag är ju kallad så också — men besynnerligt nog under hela denna tid har jag ej funnit en enda kapitalistbrottsling. Med kapitalistbrottsling menar jag ej dem som ha kapitalistiska huvud och ej ha pengar, ty sådana finnas i massvis, utan jag menar dem som ha pengar. Detta påstående synes naturligtvis som en lögn av många oorganiserade arbetare, ty de påstå alltid, att "rättvisan" är lika hårdhärd mot alla, fattiga och rika.

Att påstå att de fåga är kanske rikligt, så därför få vi lov att se på andra sidan av saken, ty faktumet återstår oomkullkastligt, här finnes inga rika i detta fängelse, endast fattiga.

Ingen vill väl påstå att de rika, bara därför att de ha egendom, äro av naturen bättre än de fattiga, ty detta strider mot den "kristna" läran, och att märka, detta är ett kristet land. Går man ner i detalj och söker finna varför endast de fattiga hamna i fängelse, så möter man två orsaker. Den första är den som demonstrerats i Chicago, när regeringen hade fått för sig att "Conspiracy" existerade från "The Big 5", de stora packing kompaniens sida, mot landets folk. Då kommer man helt anständigt och presenterar en order att se över böcker och papper, samt sätter en vakt att se efter, att ingen avlägsnar några papper från platsen, men när man hade samma ordrens för I. W. W., då tar man alla papper, böcker, skrymskär, papperskorgar, spottkoppar, stolar, bord, ja t. o. m. tavlor och tapeter från väggarna. Från Seattle meddelas, att i stället för att taga skrivbordet med sig, slog de sönder det. Det ser nästan ut som det finns en smula "skyllnad" på rättvisans hårdhet. Där till bör tilläggas att ingen av "the board of directors for the big 5" ha blivit häktade, under det att flere hundrad I. W. W. medlemmar ha varit fängslade snart ett halvt år.

Denna företeelse visar, i trots av påståenden — lika rätt till alla — att det förhåller sig annorlunda i verkligheten.

Men till en andra sida av saken, varför endast de fattiga hamna i fängelse. De fattiga äro upptagna varje minut av sitt liv, med tankar sådana som dessa: — hur skall jag kunna klara mig på denna lön — hur skall jag kunna få arbete — eller hur länge räcker detta arbete o. s. v. och så slava de dag ut och dag in, utan att ägna en minuts tanke åt rätt riktning. Att den, hur den rikliga produkten av arbetet distribueras.

En annan grupp spiller ej en minut åt vare sig, hur lätt få debet eller kredit att gå ihop, eller hur att göra sig nyttiga i samhället, utan i stället lägga ut planer hur att på ännu intensivare sätt kunna beställa de samhällsnyttiga arbetarna.

Dessa två faktorer spela naturligtvis för den vakne faktagaren in, som huvudrollerna till detta samhällsdrama, som vi dagligen ha för våra ögon.

Arbetarnas slöhet för sin egen sak — för sin ekonomiska kamporganisation — är en av de viktigaste faktorerna.

När han utskädder, att medelst ekonomisk organisation på arbetsplatsen, själv bestämma över sin produkts distribution, så händer vad som kan be vittnas varje dag — en sysslös grupp tar produkten, och sätter läs för densamma. Denna läs är både direkt, i form av att, lastvaruhus, affär, eller bank, och indirekt i form av lagar, poliser, rättelser och fängelser.

Arbetarna, när de finna att debet och kredit ej längre går ihop, eller när de finna att de fyllt varuhuset, och äro för tillfället obehövliga för produktion, så gå de som enskilda individer och ställa tillbaka vad de förut framskapat, och på detta — eller i förbindelse med detta sätt, komma de i kontakt med läsarna, för deras egen rättmätiga egendom. Att märka — endast den som icke framskapat några värden kan ställa, — detta i ordets rätta bemärkelse. När de som framskapat värden taga dem tillbaka, från dem, som stulit produkten från dem, är det stöld endast i deras, och den borgliga lagens ögon.

Men i vilket fall som helst, är det så att ta tillbaka egendomen förkastligt och föraktigt, av många orsaker, främst av den, att det är en akt av feighet, och oocialt. Det är främst på grund av arbetarnas fattigdom, som den s. k. brottsligheten existerar, och detta är också orsaken varför man ej finner annat än fattiga arbetare här. Detta förklarar tydligt nog att de rika ha lagen och makten, som skyddar dem. Den andra orsaken som i viss mån bidrar till brottsligheten, är, att måkalligheten som värde de stadd i ständig utveckling och förbättring, ej kan hunnit utvecklas till ett stadium, där den kan kontrolleras sina känslor. Detta kan också ses till

vissa brott, men är under alla förhållanden först, endast en liten procent, andra, lika bland fattiga och rika, men på grund av arbetarnas fattigdom, krossar dem, och skyddar de rika.

Utän minsta tanke på överdrift, kan jag påstå, och bevisa att 95% av de fågar jag kommit i kontakt med, under denna tid jag varit här, äro offer direkt, på grund av rådande samhällssystem.

Tänk er nu vilken oerbörd orättvisa, som begås i de kapitalistiska domstolarna, där dagligen tusenden och åter tusen offer dömas, av dommare som tagit sin lärdom från den klassiska skolan i kriminologi — att döma efter graden av brott, utan hänsyn till inspelade, eller direkt tvingande orsaker.

A andra sidan, tänk på de miljontals brott en oorganiserad arbetare gör sig skyldig till, som bidrager till, och direkt underhåller ett system som detta, som ej nog med att det sänder tusentals och åter tusentals till fängelse, och många till galgen, utan också väl-lidande direkt till deras hustrur och barn, föräldrar och sysskon, och indirekt till miljontals som tvingas ut på gatan att sakta svälta till döds eller sälja sig kroppsligt, som fallet är med våra systrar — arbetarklassens döttrar.

Slutligen på grund av sitt trogna slavande i 10 tals timmar och mera, för dålig lön, i usla, osunda fabriker och gruvor, utestänger ett oändligt antal från arbete, och tvingar andra — män, kvinnor och barn till att leva ett undernärt liv.

Tänk på detta, du oorganiserade arbetare. Kom ihåg att det är DU som arbetar 8 eller 10 timmar, som är orsaken till allt lidande beskrivet ovan.

Det är du som hindrar tusen fräkt från arbete, det är du som utan rättvis häller lönen nere, och tvingar havande kvinnor, och små barn in i industrien, det är du som tvingar din egen dotter att sälja sig på gatan, och ditt barn att dö av undernäring, samt din son att dö på slagfältet, eller i den riskiga industrien. Och ej nog med det, du själv tar livet av dig i förtid.

Domen är hård, jag erkänner det, men den är rättvis, och för att övertyga dig vill jag visa dig hur du kan ändra det.

Som individ är du hjälplös och för att ändra ditt liv måste du organisera dig. Endast genom en organisation av arbetare — endast, sysselsatta inom industrien — i. W. W. — Världens Industriarbetares organisation — som du bör tillhöra.

Du kan och måste som enskild individ bli medlem av densamma, och se till att kamraten vid din sida också blir med. I samma mån som vår gemensamma aktivitet, skaffar oss mera hjälp, i form av mera medlemmar, tvinga vi dem som nu säga att de äro industrien, att höja daglönen och sänka arbetstiden, så att varje arbetsduglig man är sysselsatt, och erhåller i lön nog att underhålla sin familj, utan att tvingas vara sig modern eller barnen i grottekvarnen, eller dottern och systemen ut på gatan.

Men detta är ej nog, och här ligger den väsentliga skillnaden mellan I. W. W. program, och A. F. of L. — den att vårt huvudsakligaste mål är fullkomlig revolutionering av det nuvarande systemet.

Borttagandet av den privata äganderätten och kontrollen av all egendom av social karaktär.

Höjandet av daglönen och förkortningen av arbetstiden, är endast en nödvändig procedur, för den fysiska och psykiska utvecklingen av oss själva, i och för mognaden till det slutliga steget.

Naturligtvis är dessa första steg de som mest tilltala dig, och därför se om vi tillsammans förkorta arbetstiden, så att alla arbetare, arbetarna män få arbete, så ha vi tillfälle nästa dag att fördubbla lönen, och vi ha genast lyckats att reducera 50% av de s. k. brotten, och likaså lidandet. Inom en liten tid komma vi överens om att sätta 50% av parasterna i arbete och åter reducera arbetstiden, eller om vi så känna oss hägade hela 100%, och vi alla dela arbetet och produkten.

Tror någon att det är omöjligt? Säkert icke, men varför ej gå till värdet nu?

Det kan ej ske på annat sätt än i organiserat tillstånd, och så länge arbetare äro organiserade, är de med brottsligt? Så länge du arbetar 8 eller 10 timmar och tusentals äro utan arbete, och du håller på grund av denna arbetarlösa skara som väntar på arbete, din egen lön låg, så länge är du skulden till lidandet. Hur länge vill du att en hel värld skall lida för din skuld?

En snar framtid skall visa hur hastigt du kan fatta din plikt.

Kom ihåg att en hel världs ögon äro riktade på dig, och en kommande generation kommer att prisa eller förskäma ditt handlingsmål.

Finn din plats!

C. A.

Är egoism förkastlig

Flästa människor har en djupt inrotad avsky för egoism. Kanske det är förklarligt när det tolereras ibland individer, men när jag nu vill försvara egoismen, tänker jag mig den från klassynpunkt.

Om vi som klass hade varit mera egoistiska, vore vi då i den beklagliga ställning vi nu är? Svaret måste bli negativt. För att vara egoistisk, måste man se fördelen av egna intressen. Är då det förkastligt att befrämja sina egna intressen? Vilken skulle man hava större skyldigheter till, än sig själv och sin klass? Får vi som klass, eller individer, erkännande för vårt uppförande? Vi veta allt för väl nej. Vi ha endast genom vårt långa slaviska uppförande liv, skapat en klass som genom sitt pockande brutala utpräglande, inbillar sig själv — och tyvärr många av oss — att deras fördelar de nu besitta, äro givna dem av en god allvetande gud, i stället för av en slaviskt undergiven arbetarklass.

Vi som arbetareklass, vi kan se skillnaden på t. ex. de hus som kapitalisten lever i, och det lilla för väder och vind öppna skjut, vi själva måste tillbringa våra få, men oundvikliga vilotimmar i. Andä finnes väl ingen av arbetarklassen, som inte erkänner att vi som klass har byggt både det fina slottet såväl som det osunda skjutet.

Om vi vore egoistiska, vad vore då mera naturligt än att vi behölle det bästa för oss själva, nämligen det fina huset och om vi då ville praktisera barnhärdighet, låt kapitalisten flytta in — och förstöra sin hälsa — i det osunda skjutet. Få vi erkännande, eller äro vi värda det, för vår altruism?

Vi kan inte undvika se skillnaden på huru som kapitalisten kommer i en stor fin luxuös automobil, då vi däromot måste i lyckligaste fall åka i en överfull osund spårvagn, till och från arbetet, såväl som till andra platser, var vi måste av en eller annan händelse gå.

Vilka hava byggt bilen som kapitalisten med sin familj åker i — i flästa fall endast för sitt nöjes skull? Jo arbetarna. Vilka hava byggt spårvagnen? Jo samma, som byggt automobilerna. Varför då icke, när vi byggt både och vi veta vilken som är bäst, vara mera egoistiska och lägga beslag på den bästa för vår egen del?

Kommer kapitalisten och tackar oss för vårt altruistiska uppförande emot honom? Nej, vi äro alltid i fara, för att bli överkörda av de automobilerna och spårvagnarna som vi själva förfärdigat, många gånger utan att den s. k. ägaren — enligt kapitalistiskt moralbegrepp — stannar för att se vilken som var den olycklige.

Vi kan se skillnaden på arbetarbarheten och de som av lyckan gynnas att bli födda av rika (egoistiska) föräldrar. Är inte de flesta av arbetarnas barn sjukliga redan vid födselen? De hava i många fall fått sin hälsa förstörd innan de äro födda; innan de hava hunnit gjort sitt inträde i denna orättvisa värld. Orsakerna veta vi allt för väl. Vi hava varit och tyvärr äro än alltför slaviska och dumma för att utkräva vår rätt, av vad vi hava producerat.

Vilja vi inte då se våra barn friska och välmående? När så vi kan se kontrasten nu, vetande att även många av kapitalistens barn äro osunda och svaga på grund av överföd, varför inte då visa mera egoism, särskilt när denna vår egoism som resultat bliver altruism? Vi måste hava mera tillfredsställelse i att se våra egna barn leva som friska, starka, lyckliga individer, än parastklassen, som endast äro till skada, om tillåtna följa föräldrarnas fotspår.

Samma kontraster visas i allt: i kläder, i föda, i nöjen, i tillfälle till kroppslig och själslig utveckling; i tillfälle till studium, för såväl musik som andra konster av upphöjd art. Lika väl veta vi alla, att vi som arbetarklass har värt såväl de fina klä-

derna av siden och sammet, som prydderna av rika och onyttiga i samhället, som den av skrikande färger prydda bomullstrasan, som måste betjäna vår bekänad.

Vi frambringa genom vårt ihärdiga arbete och konst, de finaste maträtter som utgör födan för de inte producerande i samhället, såväl som de förfälskade matvaror (märk väl, vi förfälska dem själva) som måste utgöra vår måltid. Vi riskera vårt liv för att fylla deras bord med läckerheter, såsom villebråd av alla slag. Vi riskera vårt liv och framtida hälsa i att fånga det sämsta för oss själva. När som kalkon och andra läckerheter pryder kapitalistens bord, den härska alskasellen ståtår samvetsgrant — såväl som andra matvaror — med sin frånvaro från arbetarens bord.

Vi kan ju berömma oss själva i att överlämna det bästa till andra, i att vara riktigt altruistiska (idiotiska) men vi få sannerligen inget erkännande från deras sida, som frässar på vår bekostnad.

Vi som klass frambringa de finaste skådespel m. m. men får aldrig tillfälle att njuta av den vackra konst vi hava frambringat.

I stället för kroppslig och andlig utveckling, vi bli kroppsligt och andligt förkrympta, i frambringandet av allt rackert och njutbart som de besittande (egoistiska) i samhället vältrar sig i.

I stället för vackra och lärrika böcker som äro skrivna av arbetare (allt arbete är utfört av arbetare) som står till buds för de rika, vi måste pryda vår bokhylla med någon prisurant, från någon av de stora affärshusen, — därför att den fås gratis — samt utan tvivel har 95% av arbetarna en bibel. Det är ju så "vackert" att arbeta och låta andra skörda frukterna.

Vill vi så se på konstvärk, både i skulptur såväl som målning. Allt även detta är utfört av medlemmar av vår egen klass. När som de finaste konstvärk i tavelmålning pryder väggarna i kapitalistens bostad, ett gammalt billigt porträtt av någon "ex-president" — demokrat eller republikan, allt överensstämmande efter slavens politiska åskådning — och ett flugskett-gg Jesusporträtt, utgör hela väggprydnaden hos 95% av vår egen klass.

Ni vill kanske invända att de kapitalistiska hava pengar, men ni måste tänka, att även de äro gjorda av arbetare. Vilken går ner i gruvans djupa schakt för att uppbunga guld och ädla värdefulla stenar? Vilken går ut i vildmarken, i berg och moras för att finna guldet? Jo du mödarns son, du och alltid du!

Vilken behåller frukten av ditt sökande och finande av guld? Jo, med några få undantag, en annan, en som ej har lagt två stråk i kors för att finna det, eller frambringa det.

Som förut nämt, de mest skriande kontraster finnes i det minsta såväl som det största och allt beror på det samma: vi äro inte egoistiska, vi hava varit och tyvärr äro än alltför slaviska och dumma för att utkräva vår rätt, av vad vi hava producerat.

När så vi frändraga orättvisorna, som likt stormbyar överhölja och hotar att tillintetgöra oss, vad finnes då kvar att ålska?

Vi måste lära oss förstå att vi själva, vi som klass, och vi som individer hava de största skyldigheter till oss själva. Det finnes endast ett sätt att komma till ett gott resultat, det är det rätta. Bli medlem av I. W. W. Det är en organisation för arbetare — lönsav — drivna dit av gemensamma intressen, nämligen hela arbetarklassens befrielse. Bli medlem för din egen nytta! Bli en riktig egoist för en gång i ditt liv! Organiser din arbetskamrat vid din sida, när så alla göra, så öppnas dörren till ett nytt fritt samhälle.

Satanjus.

I. W. W. representant i skeppskommissionen

Den av Förenta staterna tillsatta löneförmedlingskommissionen (U. S. Shipping Board) för medlande av arbetstid vid hamnarna i Östern, fann, att de i Philadelphia måste hänfäna sig till M. T. W. I. U. No. 8 av I. W. W. enär ingen annan organisation av betydelse finnes där.

De lokala kommissionerna äro sammansatta av tre representanter vardera från regeringen, arbetsorganisationen och skeppsrederierna på platsen.

Vilkoren äro att föreningsmedlemmarna förbinder sig att individuellt och kollektivt följa de förordningar som uppkäpts av dessa representant i samband med de två övriga medlemmarna av kommissionen.

Detta villkor är dock stridande emot I. W. W. principer om avtal, samt att

en man dikterar för alla medlemmar na, varför lokal No. 8 framlade för F. S. ombudsmän att den enda grund på vilken de kunde sammansluta med kommissionen var den att deras representant alltid måste handla i enlighet med medlemskapets beslut, samt att han när hälet de fann nödvändigt kunde återkallas från sin befattning i kommissionen.

Detta förslag antogs av F. S. representant. No. 8 är nu representerad på kommissionen utan att därför behöva pruta på sina principer.

Anmärkas bör, att medlemsstiffran av M. T. W. No. 8 är 5000 man, samt att de ha fullkomligt kontroll på hamnarna i Philadelphia och att de för närvarande lastar mera explosiva varor än något lika stort antal män i Amerika.

Glöm inte att gifva donation för General Defense

Historien om tre hål i en vägg

En mardröm i fängelset av Ragnar Johanson.

"Oh, det är synd om människa!" — Aug. Strindberg.
En isande kyla sprider sig genom min kropp vid tanken på de sista dagarnas själssval — — —
Massan har ropat på blod; och fått det, ty massan får alltid sina önsknin — — —

Över i ena hörnet av fängelsekorridoren, där fångarna tillbringa fyra timmar av de evighetslänga dagarna, finnes tre hål i väggen. En kamrat visade mig dessa hål vid min ankomst hit, och meddelade att det var avrättningsplatsen. — "Där byggdes galgen för Chicago-anarkisterna."

Två gånger varje söndag, hålles det gudstjänst, i samma hörn, för de "olyckliga" med psalmsång, bön och knäfall. — — — Men detta är ej huvudändamålet. Detta är dödshörnan. Från min cell kan jag se de tre hålen, och för min fantasi upprullar sig deras hemiska historia. —

Tidningarna talar om "döds-kammaren. — Anej, det är inte en avskild plats, utan mitt i fängelset bland flera hundra fångar, tager samhället sin hämd. —

Storartade voro förberedelserna — dagen förut dammades väggarna, som en gång varit vita, men fläckats av fukt och ålder, — av förbannelser och förtvivlan. Man sopade av dammet, som samlat under årtal, dammet av skodoren som slitits under den tröstlösa vandringen i "cirkeln", av kläderna som nöts till trasor mot väggarna. — Golvet, det ohyggliga cementgolvet som slitits av stegen, tvättades med såpvatten för en gång skull — allt pyntades och putsades ty det skulle bli en — avrättning. —

På kvällen byggdes galgen, färdigpassad och använd flerfaldiga gånger. — —

Det blev som dödsstämning efter det första skriket och förbannelserna från fångarna. Falcuckan provades, och det ljud som den förorsakar, — hemsk, ihålligt, — glömmes den aldrig som hört det en gång.

Min hjärna arbetar under högttryck, jag skulle vilja ge tio år av mitt liv för att vara härifrån —

Natten blir sömlös! Jag gastkramas av den omänskliga tanken på nästa morgons tilldragelser! Kallblodiga förberedelser för att beröva andra människor livet, — de voro ju mördare, — men liv som tagits kan ej återbetalas med att taga ytterligare två liv. — —

Och nu, — just nu, då livet hade så gränslöst litet värde, då mord under vissa förhållanden är berömvärd, ja höjden av ärofull mänsklig sysselsättning! Är detta civilisation? —

Är ett samhälle med sådana metoder sunnt? Och fritt?

Mest brutalt synes det dock mig att man ej har någon annan plats än här, bland människor som ej blivit dömda, som kanske aldrig begått ett brott.

Förtvivlad vrider jag mig på den hårda britsen — slumrar in men vaknar igen — och alltid med blickarna sökande "hörnan", genom gallets stänger — —

Jag hade sett hur snarorna provades med en sandsäck — jag hörde det hemiska ljudet av fallluckan! — På morgonen flyttades vi ut för att stängas in med andra fångar. — Men endast ena sidan av cellhuset. — Från fem till åtta man i varje cell, utan att vi kunde se något, men vi hörde stegen av "dödsmarsch."

"DEMOKRATISKA HANDLINGAR"

(Forts. fr. sida 1.)

Det är handlingar som begåtts mot er på en så kort tid, oavsett om ni öro medlemmar av I. W. W. eller icke.

Ni äro medlemmar av arbetarklassen, I. W. W. är arbetarklassens organisation, stridande för bibehållandet av arbetarnas rätt att skydda liv, lem och hälsa, genom sin organisation.

Dessa de mest brutala demokratiska handlingar, ha begåtts mot er på en så kort tid, i ett "demokratiskt" land.

Nu gäller frågan: "hur länge skolen Ni vårdas maktiga upphällas. Ni missa buden och

ens" deltagare. — —

"Publigen" bestod av åklagare, jurymän, journalister och läkare samt ett antal kvinnor, — (skall jag kalla dem så?) — —

Andlöst långsamt, trögt och hett som smält bly krypa minuter, hela fängelset är tyst som om döden slagit alla därinne —

Jag urskiljer de rabblande ljuden av böner, — en av de dödsdömda är nära vansinnet av rädsla, — jag hör också den klara rösten av den andra, en ungdomligt frisk stämma som ger råd till hängsmannen om hur snarast skall plaseras, lugnt som om han beställde en klippning i en frisersalong. — —

Så plötsligt, — det hemiska ljudet av fallluckan, det skar genom hela den stora byggnaden!

Det är så tyst att man urskiljer de väsende andetagerna när de olyckligt långsamt strypes till döds. — —

Det är djävulskt ohyggligt! Mina närvar vilja brista, och jag märker hur allting gungar för min ögon. — —

Hela mitt inre fylldes av fasa hat och — medlidande för mänskligheten! Stackars släkte som ej har hunnit längre i lösandet av sina problem än till dödan! — — Är synden förlåten nu? — blodsskulden avtvättad? Jag känner äckel för allt och alla och avundas offren mordfesten. Deras liv fick ett våldsamt slut, våldsamt som de levat, men är därför brotten skaffade ur världen?

Anej! Orsakarna därtill ligger djupare än så, — och mordet, i vad form som helst lagligt eller ej är lika oförsvarligt!

Moralkedjan: Liv för liv, är meningslös och vanskinnig ty den har intet slut!

"Vad det är sund om människa!" — —

Två dagar därefter stod åter en grupp av samma släkte i döds-hörnan, och bådo, sjöngo och predikade om en evig nåd och förtälsle! De ondgjorde sig över att en man blev dödad i judalendet för nära två tusen år sedan, — de sade sig dock ha rätten att meddela att det mordet var nödvändigt, för att vi skulle bli lyckliga! Och de "tackade gud" därför!

Och medan några stackars individer, uppskrämda av tilldragelsen två dagar förut, drivna till vanvettets gräns av de hemiska samhällsförhållandena, knäböjde på det hårda stengolvet, kunde jag ännu se skuggan av galgen över deras huvuden, och de spöklika skepnaderna av de två hängda. — —

Hopplöst vänder jag ryggen åt denna hop och närmar mig mot-sätta hörnet, där en grupp av arbetare ha samlat sig som ofrån allt vad de äga, sin frihet, för att söka forma ett samhällssystem där livet skall värderas och värdesättas såsom det enda mänskliga har skyldighet att värderas!

Jag lyssnar till de hoppfulla idealen ibland mina kamrater, medan deras ord ackompanjeras av böner och psalmsången och hela min varelse fyllas av en varm känsla, medlidande för civilisation med, mord för mord, — och stolthet för min klass, om än deras ideal ännu endast äro vackra teorier, för vilka de straffas!

Det är synd om människa! Bastiljen i februari 1918.

En drömfylld natt

Fortsättning från nummer 4.

Det måste ej ha dröjt länge förrän jag somnat in igen, ty jag var i full fart med en annan dröm.

Jag tyckte mig nu leva i ett helt och hållet skilt tillstånd på grund av det utmärkta samhällstillstånd. Dessa människor levde under, som jag nu umgicks med. Jag var nu i en stor stad, och fann att de platser som förut använts för affärer med konkurrens i syfte, ej användes för detta ändamål mera, endast ett fåtal av dem användes för utdelning av diverse förmåner.

Jag lade särskilt märke till och förundrade mig störligen över, att när personer kommo in där sade de endast till hur mycket de önskade av varje sort och utan det minsta tecken till att betala, togo de sina varor och gingo på detta sätt. När ett tillfälle yppade sig frågade jag en av biträdena: hur kan du komma ihåg hur mycket du har lämnat ut till var och en under denna tid jag varit här? Han skratade muntert och såg lite förvånad ut på min fråga, men svarade hastigt: Jag behöver ej minnas det.

Alla dessa öro medlemmar av samhället, och alla äro produktiva individer, — —

Det enda jag har att göra här är att fylla deras orders och naturligtvis se till att vi ha tillräckligt lager på hand att fylla dem.

Ja men de tycks ej arbeta någon av dem, inföll jag, det är ju mitt på dagen nu och de gå alla färdiga.

A de arbeta alla var och en i sin gren inom industrin, men du ser det är skillnad nu på systemet.

Jag minnas när jag var ung pojka hur det var då, då arbetade endast en tredjedel av folket, och omkring hälften av dem utförde onödigt arbete, då brukade min far och alla andra arbetare arbeta 8 timmar, och de som ingenting gjorde togo produkten. På den tiden svultu de som arbetade och de andra levde i lyx. Nu arbeta vi endast två timmar om dygnet och mindre i en del industrier. Ju hårdare arbetet är desto kortare tid arbeta vi. Läkare av olika slag t. ex. ha hitintills haft arbete inom sin gren men de tvingas att gå in till annat arbete, ty folket bli ej sjuka.

I varje distrikt i denna stad, vilken t. v. användes på grund av dess läge som industricenter finnes olika grupper av arbetare inom olika industrier, dessa öro väl kända och där förekommer aldrig en sådan fråga som: varför tar du hem så mycket av kläder, skor, mat o. dy., ty alla dessa ta endast hem vad de behöva, medvetna om att när de behöva mera ha de endast att gå efter det. De äro berättigade till allt vad de behöva och deras skyldighet är endast att utföra ett par timmars samhällsnyttigt arbete varje dag.

Första tiden efter revolutionen hade de att visa en medlemsbricka vilket var bevisat på att de voro samhällsnyttiga medlemmar, dessa behöva de ej nu i andra fall än om de äro okända på en plats.

Det förekommer ej numera att några försöka att leva utan arbete, ty de som hade största avskyn för arbetet — en del planingsturetar från den gamla tiden, samt präster och dylika, togo livet av sig, andra älskade livet mera och gingo med, ty det fanns ingen möjlighet för dem att leva på annat sätt. Som sagt första tiden efter revolutionen hade vi ett bestyr med parasterna, vilka trodde att deras guld- och silvercertifikat voro tillräckliga för dem för inträde till teatrar, för resor och för erhållandet av matvaror, men de funno snart ut att det var omöjligt. De blevo utkastade liksom arbetarna brukade bli under parastregimen. Det tog några dagar att få reda och ordning, och de hade då tillfälle att bo i deras gamla bostäder. Det första som vi ordnade var distributionen av mat, kläder o. dy. och för detta ändamål fanns medlemsbrickor redan tillverkade, och dessa utbyttes mot medlemsböcker i organisationen. Även så lämnades dessa ut till alla dem

ETT svar, det är ORGANISERA EDER, och när ni detta gjort, kom ihåg att er maktiga hand, i organiserat tillstånd, flyttat från världsmaskineriets hjul, förmår stoppa det hela.

Organiserade, med korslagda armar kunnen ni fråga de stolta lagliga förbrytarna vad är er makt?

Invaggen er ej i den falska tron, att förföljelsen är endast mot några agitatorer, då faktumet är, att förföljelsen är mot Er och oss som Klass. Vill ni sjunka djupare i slaveriets dy än Romanrikets slavar, eller ha ni mod nog att uppehålla ert mänskligt värde.

Svaren i organiserat tillstånd och svaren innan det blir för sent!

Chicago Bastilj, den 7 mars 1918. Carl Ahlteen.

av Carl Ahlteen, Cook County Jail, som infunno sig på de olika arbetsplatserna, och ingenting utlämnades utan dessa bricker visades. Nu går allt sin jämna gång. Kyrkor och dylikt användes till mötesplatser, och medlemmarna mötas där och drytta olika frågor hur att på bästa sätt förbättra produktionen och distributionen. Det ser ut som att arbeta kommer att bli det mest sällsynta av allt, ty huvudfrågan är alltid förbättring av maskiner.

Det har förvånat mig gång efter annan och gör fortfarande att folket för i tiden kunde vara sådana dårar, att de tilläto ett sådant system existera som det de levde under.

Hela omvärlden gick som intet. Arbetaren beslutade på sina möten att ta kontroll över industrin, och det första som konfiskerades var transport- och kommunikationssystemet, så att ingen av parasiterna kunde vare sig meddela sig med någon, eller få trupper transporterade, och sedan detta var gjort avväpnades deras skyddsvakter i städerna och man tog kontroll över alla matvarumagasin o. dy. Naturligtvis måste en del av parasiterna stängas in för några dagar. När detta var gjort, vilket gick som en väl installerad maskin, därtill att arbetarna voro organiserade, sändes order till de olika barackerna att de skulle lämna in sina vapen och ammunition. Detta gjordes också med glädje av de menige, ty det var endast arbetarsöner i armen, undantagandes officerare och dessa vågade ej annat än följa med. Det var på ett par ställen dessa vågade och sökte att komma åt mat, men de hade svår tid, de kunde ej få åka på vare sig båtar eller tåg, och hade därför att marchera till fots.

Frankommen voro de ej mycket hågande för strid, och det gick lätt att avvärja dem. Nu som sagt är allt i ett väl ordnat skick.

Ingen nöd kan numera komma på tal och till på köpet med så ringa ansträngning. Det är detta som gör det berättigat för mig att säga, att hela världen måste ha varit fullproppad av dårar på den tiden, ty en vanligt normalt utrustad människa kunde väl knappast tvivla på möjligheten att etablera ett nytt samhällsförhållande, när en så utmärkt organisation redan fanns som I. W. W. Kanske fegethet också toppad dem, men det ser också otyvevaktigt ut, ty de gingo ju ut i massor mot andra länder och dödade och dogo. Jag är dock medveten om att det tar tusen gånger mindre mod att följa befälning och massan, än att resa sig upp mot den och dem och följa en liten minoritet, men de måste till större delen ha varit dårar!

Jag hade lyssnat hela tiden till hans tal och var mera förvånad än någon sin för i hela mitt liv.

Jag vaknade upp och såg mig omkring, och sökte samla mina tankar. Jag såg järngaller, en svartmålad vägg, en gammal bänk, och golvet och taket var av sten. Jag tyckte mig samman-krympen utan möjlighet att komma undan eländet, och utan förmåga att förklara var jag befann mig.

Slutligen rann det upp för mig: Jag var i Chicago Castilj, och var en av de 164 I. W. W.-medlemmarna som den kapitalistiska "rättvisan" försökte döda därför att de vågat organisera sina arbetande kamrater. Jag mindes mycket väl min dröm och mumlade för mig själv: om jag skulle beskriva denna, skulle detta anses som det största brott jag hittills gjort mot detta tjuvsamhälle, ty när arbetarna se var de kunna göra, komma de att rusa till närmaste sekreterare eller delegat och bli medlemmar, och ta alla sina arbetskamrater med sig, ty detta är det enda sätt att kunna förverkliga målet. A vad skulle väl det betyda om tjuvsamhället skulle dömma detta som mitt största brott, jag kan ej komma annat än i fängelse för det, eller dö i galgen och jag är ju redan i fängelse! Och endast några meter ifrån galgen. Förverkligas bara min vackra dröm, så lät gå.

VARJEHANDA.

Ur I. W. W. Pressen.

En röd söndag.

Söndagen den 16 feb. avhölls en I. W. W. "smoker" i Seattle, som inbringade den vackra summan av 1300 dollars för "defence."

Söndag eftermiddag gick ett Mooney möte av stapeln, vilket resulterade i en kollekt av \$305.45 för kamrat Mooneys försvarsfond, samt 105 dollars värde av litteratur förslädes.

På söndags kvällen avhölls ett annat möte i I. W. W. hall, som upptebrakte en kollekt av \$146.99.

De som gick en Wells-Edler möte av stapeln i I. O. G. T. Hall. Fina narna samt "Young People's Socialist League" avhöll också möten till förmån för de arresterade i I. W. W. månen. De senare fingo en nettobehållning av 250 dollars.

Allt i allt detta var verkligen en röd söndag. — Hatten av för Seattle.

TAG DIN SÄNG OCH BRÄNN DEN!

Till grovarbetarna inom olika industrier!

Vi ha, som bekant en hel del gamla minnen om olika sedvänjor från "gamla landet". Bland annat hade vi där något som heter Valborgsmässoeldar. Dagen före första maj, firades Valborgsmässan med stora bål som tändes på bergshöjderna, och omkring vilka ungdomen brukade träla dansen. Sedan vi kommit hit till detta "förlovade land" har vi nästan glömt alla sådana fastligheter, utom första maj, som ju fått en internationell betydelse för oss arbetare!

Men i år skall det bli Valborgsmässoeldar, — nej, majeldar är riktigare, — ty det har skogsarbetarnas organisation No. 500 av I. W. W. beslutat! Och då så! Det ligger alltid allvar bakom "lumberjacks"ens" beslut som bekant!

Det är ytterst litet av bibelns läror som tillämpas i verkligheten, men en av "människogenens," historiska satsar har man hållit strängt på, i synnerhet bland grovarbetarna, och det är: "Tag din säng och gack!"

I många år har alla dessa miljoner arbetare tvingats att bära sitt hem med sig i ett knyte på ryggen! Det ansågs vara naturligt och bra, — från arbetsgivarernas sida, ty dessa sluppo ifrån utgifterna som hållande av sängkläder i barackerna skulle förorsaka!

Men så kom I. W. W., organisation och sträjk!

Människovärdet blev arbetarnas valspråk, och det är absolut ovärdigt för en tänkande arbetare att vara packåsa! Aldrig ser man väl organiserade arbetare förnedra sig därhän! Tag för ex! målarna i Chicago. De kunna ej tvingas att bära mera än 25 pund av material till arbetsplatsen, men det är i mannaminne när man kunde få se dem släpa hela lass med sig!

Det fines inga som hälst skäl varför nu arbetare skola stå lägre än andra av er klass. Låt arbetsgivarerna bära knytena åt er, eller se till att det finnes snygga, rena sängkläder i sovrummen!

Första maj i år, 1918, blir det stora bål tända på olika platser. Låt dem flamma högt kamrater! Detta berör alla industrier där ni "tar sängen och gackar." Inom 400, 500 och 573.

Låt lågorna slå högt i himmelns skö, såsom en sista gård till en av de värsta slavamärken som vidlader er!

Bränn skammen!

Låt oss ändra ordspråket från: "Tag din säng och gack" till det av "Lumberjacks" antagna ordspråket:

"Tag din säng och — bränn den!"

Glöm ej att hålla bälten flammande Första maj!

Sela!

Reggie.

HURU DE RIKA TILL EN DEL FÖLJA KRISTI LÄRA.

De så icke; men skörda allt vad vi sät. De insamlar icke i ledor. Det låter de oss slavar göra för dem, men sörjer alltid för morgondagen; hur att kunna ända mera framgångsfullt kring-skära vår knappa tillvaro och i stället för att låta den himmelske fadern föda dem, överlåter de det helt och hållet till oss. Säkerhet först!

ONISTOR.

icke Mogna Amne.

De kapitalistiska tidningarna salgtjuta över den ryska situationen därför att endast dem som utföra samhällsnyttigt arbete ha rätt att bestämma över samhället i sin helhet. De påstå att de äro för demokrati, men äro icke mogna för denna sort av desamma. Nej då tror tusen det. De äro nog aldrig bliva det heller om de själva ha att bestämma över mogningsprocessen.

Om bara ett litet större antal arbetare kända sig mogna, så skall det ej ta långt.

Ett par arbetsbyxor och några timmars arbete — eller också en stund i skola — förmår nog att göra dem mogna.

DEN STORE LÖGNAREN.

Bland alla lögnare på jord är prästen numro ett. Han ljuger uti varje ord med vilja och med vett. Han ljuger, så att kyrkans mur kan lögnen hans förstå. Men fåren tro det. Stackars djur, som sådan näring få!

Han talar om en gud så god, som häskar i vår värld, och likväl rinner mycket blod för våldets tunga svärd. När bomben spricker i sitt lopp vid mänskors klagoljud, då låter prästen munnen opp och säger: "Tro på gud!"

Och när i slit och möda svar de stackars män'skors barn de vandra framåt, år för år, i grottekungens kvamn, då säger prästen: "Bed och tro, så har du vinning nog . . . Vet, att i himlen den får bo, som tåligt lasset drog."

Och folket tror. O, arma folk! Din tro den är din död. Du lyssnar uppå lögnens tolk och lider därför nöd. Så länge du på detta sätt i tro och lydnad går, så länge kommer ingen rätt och ingen solig vär.

Antonius R.

EN FRAGA.

Vem är i bäst ställning i samhället, en vakthund, eller en arbetare?

Jag vill svara att en vakthund, ty ingen ägare av en vakthund, skulle begränsa hans måltider till den grad, att först när han kört bort en tjuv från gården, skulle han få mat.

Gjorde han det, skulle det ej finnas många gårdvadar vid liv, ty jag känner till ett oändligt antal hem som i 10-tal år ej ha hem-sökt av inbrottsjuvar eller dylikt.

Nej hundarna få sina regulära måltider. Arbetarna däremot, märk först, utföra arbetet, och så efteråt få de några smulor att stilla sin hunger med.

När de på grund av sin kolossala dumhet ha tillvärvat ett stort lager av varor, eller uppfunit en maskin som tillvärvat 100 procent mera varor på kortare tid än de själva, säger deras "boss", ja nu få ni lov att ha lite fritt. Njuten av landets fria konstitution, prisen er praktiga gud för all den rikedom han så givmilt översälat vårt land. Men, och här kommer det bästa — för fan röj ej ett korn på åkern, ty den är min, ej ett äpple på mina fruktträd, ej en fisk i mitt vatten, ej en bit bröd — i min affär, eller en klädtrasa, ty allt detta är skyddat av landets opartiska lag.

För din egen äras och landets välfärds skull, bryt ej mot dessa "milda" förordningar, ty då tvingas vi att sätta dig inom lås och bom.

Stora utsikter för ett hälsosamt och obrottsligt levnadssätt — Icke sant? Och märk väl, dessa utsikter bliva allt mörkare och mörkare för varje dag, du som oorganiserad, arbetar och svälter.

Hur länge kommer du att nöja dig med denna sämre än hundens — tillvaro?

Hur länge?

Carl Ahlteen.

BEHÖVDE EN MERA KÄND ARBETSGIVARE.

Det berättas huru som en nyfrälst själssörjare försökte bliva frikallad från krigstjänst, emedan han ansåg sig vara anställd i en "oundviklig" industri. När frågad, varför han ansåg sig själv böra bliva frikallad från krigstjänst, och vilken var hans arbetsgivare; han svara: — Jehova. Till skada för den stackars f—n, nämnda personlighet var inte tillräckligt känd på platsen, för att få sina arbetare frikända. Det ansågs av höga vederbörande, att han kunde vara mera nyttig i att skjuta "demokrati" i tyskarna, än att "skjuta" sina tveklösa "sanningar" i slavarna här i U. S. A. Är nästan av samma åsikt.

Från Västkusten

För en tid sedan hade vi här besök av en Evert Erickson från Portland, representerande S. S. P. som affischen upplyste. Skulle nu socialismen förklaras på ett enastående sätt och vilket var naturligare för dem eller den som ej gör anspråk på att veta allt, ej minst det rätta, — att besöka mötet.

Undertecknad skulle ej döda med papper och tid i dessa dyrtider för denna person, om han ej representerat typer av så många av vår ny tids "härjare."

Det förefaller, som en del av dessa härjare adoptera en idé från 11 till middag och sedan måste man ut till den godtrogna massan, som i flästa fall tager det hela på djupaste allvar, utan att taga det sagda i minsta skärskadande. Det finnes många människor som komma till ett livesresultat, liksom skolpojkarne, de lura sina lärare genom att avskriva facit ur räkneboken utan att själva ha räknat talet. Därför så snart de komma i kontakt med någon som vill granska dessa "litania" litet närmare, är man färdig att förlora balansen. Man bör ej vara så rädda för diskussioner, ännu äro vi säkerligen långt borta från våra ryska bröder, och dessförinnan måste vi mer än en gång taga ut våra idéer för vädring och skaka dammet av desamma innan vi hinna fram.

I människans verk — som i naturens — är det avsikten som företrädesvis är värd uppmärksamhet. Jag skall icke försöka förlinta den goda avsikten som vidlader dessa härjares strävan, men den kan också mislikas om man icke är man nog, att taga sig själv i upptuktelse ibland. —

Den vantro varl vi vuxit upp, förlorar icke sitt värde över oss, om även vi erkänna den. "Ej alla äro fria som gäckas sina bojar." Dessa härjare av olika färger har i flästa fall en tidning till sitt o begränsade förfogande och ve den, som vägrar understryka allt. Lyckas det icke i en öppen debatt, så har man som sagt tidningen varl segern av meningssubytet är given. Icke i så fall får man snart ett kottel av tillbede, populariteten växer hos den godtrogna fåfängan går snart åt huvudet, man måste skriva litet om sig själv, om så bakom en annan signatur, om ingen annan gör det. Och så måste man naturligtvis utgåva en bok, även om man ej har något nytt att delgiva mänskligheten, o. s. v. —

Det bättre och mera läsvärda får ofta stå tillbaka — enligt min uppfattning — all den stund arbetaren har begränsad tid för studier, och därtill kommer icke så lite slöhet och likgiltighet, och bör därför tillse att han erhåller det bästa möjliga för att egga intresset för sin frihetssträvan. Då nu de olika organisationernas förespråkare så gärna vill förstå sig representera den "verkliga Bolsheviki" här i landet. Speciellt sedan de fick makten, eller blivit de dominerande i Ryssland. Så tager jag tillfället i akt att rekommendera att dem som ej läst "En Anarkists Minnen" att så göra. Den finnes på både svenska och engelska språket. Denna bok är skriven av P. Krapotkin och ger en god inblick i ryska folkets liv, de revolutionäras stridsmetoder, med andra ord, en ryska revolutionens förhistoria.

Vi komma där att få se oss i en spegel som inte alltid försköner vår ställning och därmed är mycket gott vunnit.

Skulle så nämna litet om E. n. brev till "Arbetaren" varifrån jag utgick. E. säger det var ett intressant möte, och så tyckte också undertecknad, men varför så försöka följeligen vad man tycker är intressant? "Så kom vi till frågor, som snart urarta till diskussion," skriver E. Ja, man fick därtillfälle att se svar på ett föraktligt, då en av E. trogna var maktad vred. Detta måste vi överkomma med tiden. E. gjorde ju klart för oss hur omöjligt det är för korruptionen att frodas inom S. S. P. Häremot gjordes invändning från en kamrat, som hänförelse till den svenska arbetarrörelsen. E. säger han glömt hans namn, men jag kan upplysa om att han är son till pionären för socialismen i Skandinavien och således som barn blivit invigd i arbetarrörelsen. Han upplyste också om, att han varit ögonvittne till S. S. P.'s kamp för yttrandefrihet i New York i partiets yngre dagar, vilket hade praktiserats på samma sätt, som det förkättrade I. W. W. måst föra under de senare åren under tidningen "Arbetarens" skonösa kritik. En annan person, Mattson heter han visst, säger E. v. höll ett litet tal, varl han ironiserade föreningsverksamheten, och slutade med att han tillhörde två organisationer, d. v. s. i praktiken bevisade han att han ej trodde på vad han sade. Men vad sade han? Icke ett ord om vad jag sagt. Tänk så lättvindigt. En del av vad jag anförde: När man ser på föreningslivet i allmänhet så ser det ut så länge organisationen är ny och liten så spåras den av ideella lidelser och entusiasm för dess sak, då däremot den vuxit sig stark i kvantitet, så drunknar den allt mer och mer i former och småsaker, och så börjar

man vittna för organisationen och glömmar så orsaken som varit dess egentliga upphov. Så uppstår tjänstemän eller rättare sagt ledare, ty detta skall ju "bevare oss väl" finnas, och så uppstår byråkrati. Privatintresset spelar in, så kommer dessa i okontant, och så bildas en ny grupp med samma mål, och så fortsättes striden och arbetarklassen som sådan får sitta emellan. Detta synes mer inom A. F. av L. f. n. måst beroende på att där är större rum och bättre ställt finandellit. Inte nog härmed, man uppställer paradoxer som skall följas och på så sätt hindrar individernas fria utveckling och igenom det individuella initiativet. — Och så slutade M. med att tillhöra två org., säger E. Jag har icke förnekat organisationens nytta, utan har endast velat påminnas om en del oegentligheter inom desamma, och som måste bort, bort för att kunna utgå något — Vi veta allt för väl vad icke individen kan tillkämpa sig individuellt i vårt så väl organiserade samhälle, kan vinnas genom sammanlutning med andra som vill detsamma men fordras även inom organisationen, individualitet hos dess medl. om en framgång skall vinnas: Af dessa och flera orsaker tillhör jag "I. W. W." "Industriarbetare av världen." Därför att jag är en industriarbetare och löneslav och att denna som organisation betraktad står mig närmast. Därmed har jag ej velat säga, att allt som göres och säges i denna organisationens namn, alltid överensstämmer med min uppfattning. Och hoppas i motsats till E. då han säger, att när man talar om en S. S. P. så menar man dem alla; att I. W. W. skall vara en organisation som inom sig kan hysa olika tankeriktningar inom socialismen, då har den helt vist framtiden i sitt sköte, tänka sig en sammanslutning, där alla dess medlemmar skall vara absolut jämstruktura, skall värka minst sagt själisdödande och förlamande för desamma. Huvudsaken är dock att vinna förstälse för varann, detta kan ju i många fall bero på oförmåga å ena sidan, och kanske ovilja å den andra, men med ömsesidiga försök kan det nästan omöjliga övervinnas, och ett gemensamt resultat kan åstadkommas. Så till den andra org. — A. F. av L. som man måste tillhöra om man vill arbeta på ort och ställe. "Makt är rätt!" Därtill kunde vara mycket att säga, men går så för långt ut i ämnet. Även här är ett stort värksamhetsfält för dem som är intresserade i vår gemensamma propaganda. Här samlas en gång i veckan från 200 — 600 personer, och här ha vi några stycken som funnit ett utmärkt fält för spridandet av literatur, samt en och annan gång framkasta "enligt vår åsikt" förnuftigt ord, under de olika frågors behandling. Jag vill endast med detta hava påpekat, att det gives åtskilliga tillfällen var man kan värka, om viljan är med, och motivet. —

Efter vi fått klart för oss att E. var den som förhindrar avståndet av pangarna, men detta är en mycket dålig ursäkt, ty det händer alltid någon gång som du kommer i närheten av postkontoret, och att då köpa en postanvisning tager icke mera än några få minuter i anspråk. Vi som strider för icke "Indianerna" förlorade, får icke låta den slaviska trötthetskänslan vara den dominerande känslan, ty då är sista kapitlet skrivet i I. W. W. Historia.

Under väntan på att snart få mottaga din förnyade prenumeration, Vi förbliver med Revolutionär Hållning. Din för heda världen och alla dess resurser.

I. W. W. principförklaring

Arbetarklassen och arbetsgivareklassen har ingenting gemensamt. Det kan icke bli fred så länge miljoner av det arbetande folket lever i nöd och umbäranden, och de få som utgöra överklassen, har allt det goda i livet.

Mellan dessa två klasser måste en strid pågå tills hela världens arbetare organiserat sig såsom en klass, tagit jorden med produktionsmedlen i besittning och avskaffat lönesystemet.

Vi finner att centraliseringen av ledningen över industrien på färre och färre händer, gör det omöjligt för yrkesföreningarna att mäta sig med arbetsgivareklassens alltid växande makt. Yrkesföreningarna åstadkomma ett tillstånd, som gör att en grupp arbetare bli ställda emot en annan grupp arbetare inom samma industri, därigenom nedgöra de varandra under lönesstrider. Därjämte hjälpa yrkesföreningarna arbetsgivareklassen att vilsleda arbetarna till den tron, att arbetarklassen har gemensamma intressen med arbetsgivarna.

Dessa deras förhållanden kunna förändras, och arbetarklassens intressen uppehållas endast genom en organisation formad så, att alla deras medlemmar inom en industri, eller alla industrier, om nödvändigt, kunna nedlägga arbetet när en sträjk eller lockout pågår i någon del därav, därigenom göra de en oförrätt till en oförrätt till alla.

I stället för det konservativa valspråket: "En god betalning för ett gott dagsverk," måste vi på vår fana skriva det revolutionära: med lönesystemet."

Det är arbetarklassens historiska mission att avskaffa kapitalismen. Produktionens armar måste organiseras, icke endast för de dagliga striderna mot kapitalismen, utan även för att övertaga produktionen när detsamma är avskaffat. Genom att organisera oss industriellt uppbygga vi det nya samhället inom ramen av det gamla.

Från expeditionen

Brev med uppmaning att förnya prenumerationen har (med några få undantag) blivit tillständ alla som är efter med betalningen för densamma.

Om svar icke erhålles på dessa brev, innan den 25te mars, så kommer dessa att uttages ur adresslistan, och detta steg giver den som är lösnnummer-försäljare tillfälle att sälja flera exemplar av Allarm.

Vi vilja göra en anmärkning och påminnelse, om att "Allarm" bör särskiljas från övriga Svenska tidningar här i landet. Utan att namngiva någon särskilt; så finnes det tidningar här i landet som du endast behöver att prenumerera på för ett halft år, och du har en tidning på livstid. "Allarm" varken kan ellervill göra detta till en princip! Om den som har prenumererat på Allarm föf en viss tid, icke anser det utgiften och mödan värt att förnya densamma efter den är utlupen, så anser vi att Allarm har förlorat sitt syfte, och skulle otvivelaktigt icke ökas i värde av läsaren om den sändes fritt.

Många påstår att det är besväret, som förhindrar avståndet av pangarna, men detta är en mycket dålig ursäkt, ty det händer alltid någon gång som du kommer i närheten av postkontoret, och att då köpa en postanvisning tager icke mera än några få minuter i anspråk. Vi som strider för icke "Indianerna" förlorade, får icke låta den slaviska trötthetskänslan vara den dominerande känslan, ty då är sista kapitlet skrivet i I. W. W. Historia.

Under väntan på att snart få mottaga din förnyade prenumeration, Vi förbliver med Revolutionär Hållning. Din för heda världen och alla dess resurser.

Exp.

MEDDELANDE.

"Allarm" har haft nöjet att få mottaga en donation på \$50.00 från C. E. C., Seattle, Wash. Tack och Heder, Kamrater!

På grund av maskinskada å tryckeriet bliver detta nummer av Allarm några dagar försenat.

Hur skulle det vara om vi alla (dock var och en som individ) började en kampanj för anskaflandet av nya prenumeranter, för att om möjligt göra Allarm till en veckotidning i den närmaste framtiden.

heten blir det slut på bål och bannlysningar emot den, som tänker olika med oss.

Har detta inlägg i minst mån dragit att skingra de många sektstridigheter som gör sig gällande inom arbetarrörelsen, så har detta fyllt min avsikt.

C. M.

Litteratur

EN NY SVENSK BROSCHYR.
I. W. W. dess mål, medel och taktik

av P. J. Welinder är en ny agitationsskrift som nu föreligger färdig för spridning.

Kamrat Welinder har på ett klart och lättfattligt sätt utrett I. W. W. av i dag i detta sitt arbete. Särskilt vill jag framhålla frågan om avtal och kontrakt, sabotage och dess moral, vari författaren lyckats utmärkt.

Arbetet är av stort värde för den skandinaviska delen av proletarietet just nu då tidningarna igångsatt en fullständig lögnkampanj mot vår organisation, nu då hundratals av våra medlemmar kastats i fängelse för att ha vågat organisera inom I. W. W. Vår svenska litteratur i ämnet är som bekant lika med intet, och därför fyller broschyren ett länge känt behov.

Det är en arbetares utläggning av en arbetarnas organisation, och måste spridas i massa! "I. W. W. Dess mål, medel och taktik" är 32-sidig i värligt snygg och pryddigt utstyrsel. Författaren har tillägnat sitt arbete till minnet av kamrat Gust. Johnson, som blev mördad i Everett, Wash., den 5 nov. 1916. Hela förtjänsten av försäljningen går till "försvarsfonden" och dessa olika sidor bör vara nog för att alla kamrater anstränger sig till det yttersta för att sälja densamma. Kamrat R. Johanson har bidragit med ett kort förord och de båda konstnärliga vignetterna äro utförda av kamrat John Lindberg. Priset, på denna utmärkta broschyr är tio cents.

Sprid den i massa, ty den är värd det!

Åke Bitög.

Broschyren distribueras genom Skandinavian Defense League i Seattle, Wash.

Partipris: från 10—50 ex. 7 cents, från 51—100 ex. 6½ cents. Over 100 ex. 6 cents.

(Allt portofritt.)

Adressera rekvisitioner till

P. J. Welinder,
515 E. Thomas St.,
Seattle, Wash.

En massa defence-litteratur, med upplysningar om allt som rör förföljelsen av I. W. W. finnes nu på lager. Den är färdig och kraftigt skriven, och ingen bör försumma att förskaffa sig densamma.

Massor av olika flygblad m. m. sändes fritt på begäran.

Insänd namn och adress på alla som ni vet äro intresserade till

I. W. Wilson,
Secy. Gen. Defense Com.
1001 W. Madison St.,
Chicago, Ill.

Skandinaver, Se Hit!

Ett Stort Agitationsmöte

Avhålls i

**I. W. W. Hall, 11½ Western Ave.
Minneapolis**

av S. R. U med

J. W. LUNDBERG

som talare

Ämne: Socialismen och dess utveckling till revolutionär socialism
Låt inte tillfället att höra en god talare gå er ur händerna

MÖT UPP I MASSA!

Föredrag av J. O. Bentall

Mars 24de

å **I. W. W. Hall, 11½ Western Ave.**

Kl. 3 e. m.

Inträde 15c

ALLA VÄLKOMNA!

En Stor Fäst

å **I. W. W. Hall, 11½ Western Ave.**

Söndagen den 31 Mars

Föredrag, Dans, Förojelse av alla slag. Nöje för alla utlovas

INTRÄDE 25c

"Det Röda Hjärtat"

HAR UTKOMMIT.

Denna agitationsskrift är utgiven av Nykterhetsorden Verdandi i Amerika, och bör läsas av varje svensk-amerikansk arbetare. Skriften, som är 22-sidig, är rikt illustrerad och innehåller en hel del god läsning.

Priset är 10 cents pr ex.

Aterförsäljare erhålla 30% rabatt. Rekvireras från
Betty Carlson,
616 Cummings Ave., Waukegan, Ill....

Local 480 av I. W. W., möter 2dra och 4de måndagen kl. 8 e. m. varje månad å Socialisternas hall, hörnet av 7de gatan och 6te avenue, Rockford, Ill.

Alla lönearbetare vinna inträde!

SKANDINAVISKA RECRUITING UNION möter första och tredje onsdagen varje månad å I. W. W. hall, 11½ Western Ave., Minneapolis.

Alla gamla medlemmar uppmanas att möta regelbundet, samt göra sitt allra bästa för inbringandet av nya. Part i organiseringen!

Åska din delegat som dig själv. När värmästaren av statens skogscamp i Ferry, Wash., avskedade vår delegat, samt påstod att detta var gjort på begäran från Olympia, tog tretiofem man anställda på platsen, sitt pick och pack och gjorde honom sällskap, samt lämnade honom sig tre strejkbrytare samt värmästaren, som ensamma herrar på jobben, men utan möjligheter att utföra arbetet. Det betalar sig ej att avskeda delegaten i dessa dagar.

Kamrater i liv och död. John Nylander, skogarbetare och medlem av I. W. W., avled den 10 feb. av skador åstadkomna i en olycks händelse i en camp utanför South Prairie, Wash. Nylander försädes i en automobil till Tacoma för klärbearhandling men avled före framkomsten.

Alla medlemmar i denna "camp" nedlade arbetet för att närvara vid begravningen. Förutom blomstergården till hans grav sände de samma dag en summa pengar till den avlidnes moder i Sverige.

En medlem på arbetsplatsen är bättre än två i fängelse. Hjälpen ut därifrån.—Defence News Bulletin.
Femtio dollars "Industrial Freedom Certificates" äro nu i omlopp. Om du ej kan erhålla en för hundra dollars köp en för femtio.

ETT NYTT OFFER?

Geo. Hathaway, I. W. W. organisatör och talare, har spårlöst försvunnit i Butte, Mont. Kamrat Hathaway tog aktiv del i arbetet i Butte efter lyngningen av Frank Little. Efter gruvstrejken var Hathaway organisatör för skogsarbetarna tills han för omkring två veckor sedan återvände till Butte.

Följande meddelande har insänts från Peter Petaja, sekreterare av Butte Branch av M. M. W. I. U. No. 800.

Hur allting förfuskas i våra dagar.

Kommen till mig i alle som arbeten och ären betungade, jag skall vederkvicka eder, sade Jesus, och det berättas att han hade både fisk och bröd.

Samma ord upprepas i dag av en massa frimicklar, och vad tror ni de sticka till de hungrande arbetarna? Jo, ett exempel av Nya Testamentet.

C. A.

Telegram.
Butte, Mont., Feb. 23.
A. S. Embree, Sec'y Treas. No. 800.
Har ej sett Hathaway för de sista två dagarna. Har sökt att finna honom men utan resultat. Är rädd att något förfärligt hänt honom.

Peter Petaja.

GÅN I OCH GÖREN SAMMA-LEDES:

Logen Arbetet No. 36 av I. O. G. T., Seattle, Wash., har insänt en växel lydande på en summa av 400 dollars till våra arresterade kamraters försvar.

LITE MOTSÄGELSER.

Vi höra varje dag uppmaningar till att strida för världsdemokrati, men höra samtidigt — och av samma personer, att vi skulle försöka att komma "in the kingdom of heaven." Vad nu då? Varför inte demokrati där också, å la U. S. brand?

Det finns alltid fullt upp med människor, som vilja hjälpa förhoppningsfulla unga personer, vilka kunna hjälpa sig själva; men behövande familjefäder komma alltid olägligt.